

απέλαβε της αθανασίας το προνόμιο. Εκείνο το οποίο πολλοί βασιλείς και σοφοί επιθύμησαν να απολαύσουν, αλλά δεν απόλαυσαν. Αλλά η αγία Άννα, η οποία έλαμψε με τη δικαιοσύνη της και διέπρεψε στην αρετή, απόλαυσε την καλή κληρονομιά της αιώνιας μακαριότητας και χαράς.

Θεμέλιο αρραγέστατο είχε η μακάρια την θεία αγάπη και την φύλαξη του Νόμου του Θεού. Γι' αυτό το λόγο, απόλαυσε κλήρο αθανασίας, που πολλοί θέλησαν να απολαύσουν, αλλ' ούτε τη σκιά του δεν αξιώθηκαν. Δεν είναι γνωστό ποιός από τους γονείς της Θεοτόκου πέθανε πρώτος. Γνωρίζουμε μόνον ότι η Θεοτόκος έμεινε ορφανή σε ηλικία 11 ετών. Θάφτηκε η μακάρια Άννα, αλλά μας άφησε την «στήλην την έμψυχον», την Αειπάρθενο Κόρη, τον έμψυχο των χαρισμάτων ωκεανό, τον λογικό πολύφωτο ουρανό και την πηγή πάσης αθανασίας, της ευσπλαχνίας το άπειρο πέλαγος, την πάγχρυση στάμνα του ουρανού μάννα, την ακοίμητη και πολύφωτη λυχνία των μετανοούντων, την ελπίδα των απελπισμένων, το πανάγιο όρος στο οποίο ευδόκησε να κατοικήσει ο Θεός.

Και ποιός άνθρωπος μπορεί να μην ομολογήσει, ότι η αγία Άννα έχει μόνη της αθανασίας το προνόμιο; Εκείνη με τις αρετές της λάμπει σαν άλλος ήλιος ανάμεσα στο νοητό στερέωμα του χώρου των αγίων. Όλος ο κόσμος θαύμασε και θαυμάζει τις νίκες του μεγάλου Αλεξάνδρου, πολλοί επιθύμησαν να δουν τους θησαυρούς του και τα θησαυροφυλάκια του, και εκείνος ο καλός βασιλιάς χωρίς αργοπορία έδειχνε τους φίλους του.

Ως ο μεγαλοπρεπέστερος από κάθε άλλον βασιλιά, θησαυρούς δείχνει ο Κύριος του Ουρανού και της Γης τους φίλους του, τους Αγίους της Εκκλησίας, αυτούς τους πιστούς φίλους και εκλεκτούς του Θεού. Από το γένος του Ιωακείμ και της Άννης προήλθε αυτό το χάρισμα, το να είναι στον ουρανό τόσοι Άγιοι, τόσοι φίλοι του Θεού. Θησαυροφυλάκιο του Θεού αποτελεί η Αγία Άννα, γιατί, όπως ο Κύριος μας διδάσκει λέγοντας, «εκ του καρπού του δένδρου γνώσεσθαι αυτό».

Η ομορφιά των παιδιών, το ήθος, η θεάρεστη και ανεπίληπτη ζωή των παιδιών είναι μάρτυρες αξιόπιστοι των γονιών. Από την αγιότητα, από την τελειότητα της Θεοτόκου, ως γνωρίσουμε ποιός ήταν ο Ιωακείμ και η Άννα.

Την εποχή της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, μας διηγείται ο Βαλέριος Μάξιμος, μια πλούσια Ρωμαία πήγε να χαιρετήσει μια άλλη ευγενή, την Κορνηλία. Άρχισε λοιπόν εκείνη να ομιλεί για τους πολλούς και διάφορους θησαυρούς που είχε. Η Κορνηλία με σιωπή άκουγε, έως ότου ήλθε η κόρη της από το σχολείο, η οποία με σεμνοπρέπεια και με ένα παρθενικό χαιρετισμό μπήκε. Τότε η Κορνηλία λέγει: «Ίδού και τα δικά μου πλούτη, αυτοί είναι οι δικοί μου θησαυροί.»

Γίνεται φανερό, ότι αν οι απλοί άνθρωποι έχουν σαν θησαυρό και πλούτο τους την καλή συμπεριφορά και σωφροσύνη των παιδιών τους, πόσο μάλλον και ποιιά δόξα είναι για την Άννα η ασύγκριτη αγιότητα της Κόρης της. Λέγει ότι ο Ιωσήφ ο μνήστωρ της Παρθένου Μαρίας, μολονότι ήταν και προηγουμένως δίκαιος και άγιος, εν τούτοις όμως έφτασε στο ύψος της αγιότητας από τη συναναστροφή του με την Αειπαρθένο Μαρία. Αν εμείς, όταν συνανα-στρεφόμαστε με σοφούς και ενάρετους ανθρώπους, απολαμβάνουμε μέρος της σοφίας και της αρετής τους, πόσο μάλλον απέλαβε εκείνος ο δίκαιος, έχοντας μπροστά του το έμψυχο δοχείο τόσης αγιοσύνης και τελειότητας;

Από το Ιερό Ευαγγέλιο μαθαίνουμε, ότι όταν η Παναγία επισκέφτηκε την εξαδέρφη της την Ελισάβετ, αμέσως πλήσθηκε Πνεύματος Αγίου η Ελισάβετ, και όχι μόνον αυτή, αλλά και το βρέφος, ο Ιωάννης, σκίρτησε, σημείο, ότι και μόνο από τον ασπασμό της Μαρίας αγιάσθηκε. Πόσο αγιασμό και πόση Χάρη προξένησε η Θεοτόκος στους γονείς της; Από την κτίση του κόσμου ποτέ ο ήλιος δεν είδε άλλη αγιότερη και υπερτελειότερη Παρθένο. Τέτοιοι τέλειοι και αγιότατοι ήταν και οι γονείς της Θεοτόκου, και άξιοι να είναι όχι μόνο κληρονόμοι της αιώνιας μακαριότητας, αλλά αξιώθηκαν να γίνουν συγγενείς και Προπάτορες του Υιού και Λόγου του Θεού.

Ο Θεός όμως δεν δόξασε τους Προπάτορες του εξαιτίας της συγγένειας της σαρκικής, όχι, αλλά από τα θεάρεστα έργα τους. Η αγιότητα των έργων τους έδωσε την εκλογή, και όχι η εκλογή την αγιότητα. Κανείς δε στεφανώνεται, «εάν μη νόμιμως άθληση». Το «ουδείς» περιέχει τους πάντας και ξένους και συγγενείς. Ας προβάλλουμε ένα άλλο παράδειγμα της αγιότητας του Ιωακείμ και της Άννας. Με πίστη θερμή, με δάκρυα κατανυκτικά ζητούσαν από τον Θεό να λύσει το όνειδος της στείρωσης. Ζητούσαν την βοήθεια του Θεού, όχι καθισμένοι στην ανάπαυση του σπιτού, αλλά ο Ιωακείμ τρέχει στο όρος, και η μακάρια Άννα στον κήπον της έχοντας ως σύντροφο της την ερημιά, τη μητέρα της κατάνυξης, τα δάκρυα, την προσευχή και τη νηστεία. Με τέτοιους μεσίτες ζήτησαν τη λύση της στείρωσης. Με τέτοια έργα έγιναν προπάτορες του Υιού του Θεού.

Πόσο διαφέρει η σημερινή στειρωτική κοινωνία από την πολιτεία των αγίων του Θεού. Σήμερα, καταφεύγουν οι χριστιανοί, αντί με πίστη στον Θεό, σε γιατρούς για να τους δώσουν παιδιά, οι οποίοι κατατρώνε περιουσίες ολόκληρες χωρίς να φέρνουν το ποθούμενο αποτέλεσμα. Σήμερα, τα παιδιά επαναστατούν εναντίον των γονέων τους, δείχνουν ασέβεια προς τους διδασκάλους τους, απείθεια προς τους μεγαλειτέρους τους και πολλά απ' αυτά απομακρύνθηκαν από το σωτήριο δρόμο της θεοσέβειας.

Οι κοσμικές νυκτερινές διασκεδάσεις, τα ναρκωτικά, το κάπνισμα, το ποτό, τα ηλεκτρο-νικά παιχνίδια, τα μηχανάκια έγιναν γι' αυτούς τα ιδανικά τους και ο σκοπός της ζωής τους. Και πολλοί γονείς είναι συνυπεύθυνοι γι' αυτή την κατάσταση, διότι με την αδιαφορία τους για τη θρησκευτικοηθική διαπαιδαγώγηση των παιδιών τους το: «δεν πειράζει», «δε βαριέσαι», «άστους», «νέοι είναι», προξένησαν την πηγή του κακού. Εάν οι γονείς αδιαφορούν για την ηθική μόρφωση των παιδιών τους και ασχολούνται μόνον με το τι θα φάνε, πως θα ντυθούν και τι θα σπουδάσουν, τότε τι είδους ανθρώπους περιμένει να δει η νέα γενιά, εφόσον θα απουσιάζει από τη ζωή των νέων ο Χριστός; Με ποιές προϋποθέσεις και θεμέλια να χτίσουν τα νέα ζευγάρια το γάμο τους, όταν δεν υπάρχει σεβασμός στα ιδανικά και την ηθική του χριστιανικού γάμου; Με ποιά ευλάβεια και σεβασμό θα συμμετάσχουν στην λατρευτική ζωή της Εκκλησίας, εάν καθ' όλο το χρόνο απουσιάζουν οι γονείς και τα παιδιά από τη Λειτουργία της Κυριακής; Ποιά πίστη θα ομολογούν, όταν αγνοούν τα διδάγματα της Εκκλησίας μας;

Μάθετε, αγαπητοί μου αδερφοί, από τη σημερινή γιορτή με πόσα καλά ήθη πότισαν την κόρη τους ο Ιωακείμ και η Άννα, με πόσα άγια παραδείγματα της δικής τους ζωής. Ας παραδειγματιστούμε και εμείς από το παράδειγμα των αγίων γονέων της Θεοτόκου, οι οποίοι με προθυμία και χωρίς φόβους και δισταγμούς αφιέρωσαν τη μονάκριβη Κόρη τους στον Θεό. Ας εξετάσουμε, με ποιό γάλα ευαγγελικής ζωής θα θηλάσουμε τα παιδιά μας. Ας θυμηθούμε πόσες φορές τάξαμε στον Θεό, στις δύσκολες στιγμές της ζωής μας, και δεν εκπληρώσαμε όσα υποσχεθήκαμε, επειδή αποβλέπουμε περισσότερο στο προσωπικό μας κέρδος. Ας εξετάσουμε τον εαυτό μας για να δούμε, εάν δίνουμε μαθήματα χριστιανικά στους νέους, και οι νέοι στους νεότερους. Μήπως έχουμε στην καρδιά μας την ανελεημοσύνη και την ασπλαχνία, την υπερηφάνεια και την αλαζονεία; Ας κάνουμε αυτοκριτική για να δούμε, αν αντί τίμιοι, είμαστε άρπαγες• αντί δίκαιοι, είμαστε άδικοι• αντί ηθικοί, είμαστε ανήθικοι• αντί νηστευτές, είμαστε λαίμαργοι.

Ο Θεός ως «πολύ δοθήσεται, πολύ απαιτηθήσεται». Ο Θεός χαρίζει πολλά, αλλά ποιός από το βάθος της καρδιάς του τον ευχαριστεί νυχθημερόν. Όταν ο Κύριος έλθει σε κρίση θα ζητήσει λογαριασμό και για την προσωπική μας ζωή και για την ανατροφή των παιδιών στην φύλαξη των θείων νόμων και των άλλων αρετών.

Αγαπητοί μου αδελφοί, όλοι μας ας ζητήσουμε με δάκρυα μετάνοιας την λύση της ψυχικής μας στείρωσης και ας ζητήσουμε, να μας δώσει ψυχικούς καρπούς, μήπως και έλθει ο καλός γεωργός ξαφνικά και βρεί άκαρπη τη δική μας ψυχή. Ας προσφέρουμε στο εξής καρπούς μετάνοιας, καρπούς ελεημοσύνης, καρπούς της κατά Θεόν αγάπης, ούτως ώστε να τιμήσουμε με έργα αγαθά τη σημερινή

εορτάζουσα αγία προμήτορα του Χριστού, Άννα, της οποίας ταις πρεσβείας, είθε ο Πανάγαθος Κύριος να δεχθεί υπέρ της σωτηρίας πάντων ημών. Αμήν.

Ορθόδοξο Φυλλάδιο Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου, Lanham

9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2013

Υπό Σεβ. Μητροπολίτου Αντινόης κ.κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

[Επισκεφθήτε την ιστοσελίδα του Σεβασμιωτάτου πατώντας εδώ](#)

Πηγή: impantokratoros.gr